

Nr 295.

Av herr **Olsson** i Berg **m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t
angående avhjälpande av vissa missförhållanden vid rekvi-
sition av spannmål för statens räkning.

Vid rekvisition för statens räkning av beslaglagd spannmål åligger det vederbörande att mot erhållande av betalning enligt fastställt pris leverera denna å vissa bestämda platser. För transporten av spannmålen till dessa platser erhålles sålunda icke någon särskild ersättning. I fall, då leverantören bor nära avlämningsstället, medför ifrågavarande transport inga avsevärda svårigheter eller kostnader, men i andra fall, då han måste forsla varan långa sträckor — ofta nog flera mil — inses lätt, att transporten måste vara förenad med betydande olägenheter, rörande vilka en lättnad synes vara av behovet påkallad. Häremot torde tilläventyrs invändas, att det bör vara vederbörandes skyldighet att under nu rådande krisläge utan invändning underkasta sig de antydda olägenheterna. Men även om en sådan tankegång vore riktig, kvarstår dock det missförhållandet, att transportsvårigheterna drabba leverantörerna synnerligen ojämnt, i det att alla nödgas för samma betalning eller, rättare sagt, utan betalning forsla sin spannmål till avlämningsställena, oavsett om vägen dit är längre eller kortare samt om leverantören själv har dragare eller nödgas lega sådana. Det är uppenbart, att en dylik orättvisa skall väcka misstämning hos de många, som därav beröras. En utjämning, avsedd att råda bot på missförhållandet, är i följd härav högeligen önskvärd. Beträffande det sätt, på vilket en sådan utjämning skall kunna ske, torde flera utvägar stå till buds. Bland dessa tillåta vi oss att anvisa en, nämligen den, att ersättning för transporten fastställs att utgå, då väglängden från den plats, där leverantören har varan upplagd, till avlämningsstället överstiger 5 kilometer, med visst belopp per 100 kg. och kilometer.

På grund av vad sålunda anförts, få vi härmed föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta snarast möjligt utreda, huruvida icke ovan antydda missförhållanden vid rekvisition av spannmål för statens räkning skulle kunna avhjälpas, antingen genom fastställande av ersättning i visst fall till leverantören för själva transporten eller ock på annat sätt, som kan befinnas ändamålsenligt, samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 5 februari 1918.

<i>Cornelius Olsson.</i>	<i>Arthur Gustafson</i> i Rosenberg.	<i>Oscar N. Olsson.</i>
<i>Carl Lindmark.</i>	<i>David Norman.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>

I motionens syfte instämma:

<i>Axel Sundberg.</i>	<i>Pehr Aug. Andersson.</i>	<i>Ax. Sundling.</i>
<i>Nils Svensson.</i>	<i>P. Lidström.</i>	<i>Oscar E. Sjölander.</i>
<i>Albert Mossberg.</i>	<i>Jon Jonsson.</i>	<i>Sig. A. Carlsson</i>